

சாராம்சம்: இனிய குழந்தைகளே, இந்தப் பிரம்மாவே சற்குருவின் சபை. சற்குரு இந்த நெற்றியின் நடுவில் பிரசன்னமாகியுள்ளார். அவரே உங்களுக்குச் சர்கதியை அருள்பவர்;.

கேள்வி: குழந்தைகளாகிய உங்களை எந்த வகையான அடிமைத்தனத்திலிருந்து விடுவிப்பதற்குத் தந்தை வந்துள்ளார்?

பதில்: இந்த நேரத்தில் குழந்தைகள் அனைவரும், இயற்கைக்கும் மாயைக்கும் அடிமையாகி உள்ளனர். தந்தை இப்பொழுது உங்களை இந்த அடிமைத்தனத்திலிருந்து விடுவிக்கின்றார். மாயை, இயற்கை இரண்டும் இப்பொழுது உங்களுக்கு விரகதியை ஏற்படுத்துகின்றன. சிலவேளைகளில் புயல்களும், சிலவேளைகளில் பஞ்சமும் உள்ளது. பின்னர், முழு இயற்கையும் உங்கள் அடிமையாகும் வகையில், நீங்கள் அத்தகைய அதிபதிகள் ஆகுவீர்கள். உங்களைத் தாக்குவதற்கு மாயையும் இருக்க மாட்டாள்.

ஓம் சாந்தி. இனிமையிலும் இனிமையான ஆன்மீகக் குழந்தைகளாகிய நீங்கள், பாபாவே பரமதந்தையும், பரம ஆசிரியரும் என்பதைப் புரிந்துகொள்கின்றீர்கள். அவர் உலகின் ஆரம்பம், மத்தி, இறுதியின் இரகசியங்களை உங்களுக்கு விளங்கப்படுத்துகின்றார். அவர் பரம குருவும் ஆவார். ஆகையால் இதுவே சற்குருவின் சபையாகும். (சாதாரண) குருமார்களின் சபைகளாகிய, சபைகள் உள்ளன. அவை குருமார்களின் சபைகளே அன்றி, சற்குருவின் சபை அல்ல. அவர்கள் தங்களை ஸ்ரீ, ஸ்ரீ 108 என அழைக்கின்றார்கள். ஆனால் அவர்களுக்கான பட்டத்தின் ஒரு பாகமாக 'சற்குரு' என்பது எழுதப்படவில்லை. அவர்கள் குருமார்கள் என்றே அழைக்கப்படுகின்றார்கள், ஆனால் அந்த ஒரேயொருவரே சற்குரு ஆவார். முதலில் அவர் தந்தையும், பின்னர் ஆசிரியரும், அதன்பின்னர் சற்குருவும் ஆவார். சற்குருவே சர்கதியை அருள்கின்றார். சத்திய, திரேதாயுகங்களில் குருமார்கள் இருப்பதில்லை. ஏனெனில் அங்கு அனைவரும் சர்கதி அடைந்துள்ளார்கள். ஒரேயொரு சற்குருவைக் கண்டதும்; ஏனைய குருமார்களின்; பெயரும் சுவடும் முடிவடைகின்றன. பரமகுருவே குருமார் அனைவரதும் குரு ஆவார். அவரை நீங்கள் கணவர்களுக்கெல்லாம் கணவர் என அழைப்பதைப் போன்று, அவர் அனைவரிலும் அதிமேலானவர் என்பதால் அவருக்கு இந்தப் பட்டமும் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. நீங்கள் இங்கே பரமதந்தையுடன் அமர்ந்திருக்கின்றீர்கள். எந்த நோக்கத்திற்காக? உங்கள் எல்லையற்ற ஆஸ்தியைப் பெறுவதற்காகும். இது ஓர் எல்லையற்ற ஆஸ்தி. அவர் தந்தையும், உங்கள் ஆசிரியரும் ஆவார். இந்த ஆஸ்தி விகாரமற்ற உலகமான, அமரத்துவ உலகமான புதிய உலகிற்கானதாகும். புதிய உலகம் விகாரமற்ற உலகம் என்றும், பழைய உலகம் விகாரம் நிறைந்த உலகம் என்று அழைக்கப்படுகின்றது. சத்தியயுகம் சிவாலயம் என்று அழைக்கப்படுகின்றது, ஏனெனில் அது சிவபாபாவினால் ஸ்தாபிக்கப்படுகின்றது. விகாரம் நிறைந்த உலகம் இராவணனினால் ஸ்தாபிக்கப்படுகின்றது. நீங்கள் இப்பொழுது சற்குருவின் சபையில் அமர்ந்திருக்கின்றீர்கள். குழந்தைகளாகிய உங்களுக்கு மாத்திரமே இது தெரியும். தந்தை அமைதிக்கடலாவார். தந்தை வரும்பொழுதே அவரால் உங்களுக்கு உங்கள் ஆஸ்தியான அமைதியைக் கொடுத்து, உங்களுக்குப் பாதையைக் காட்ட முடியும். காடுகளில் எவ்வாறு அமைதியைப் பெற முடியும்? இதனாலேயே இராணியின் கழுத்து மாலையின் உதாரணம் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. அமைதியே ஆத்மாக்களாகிய உங்கள் கழுத்து மாலையாகும். பின்னர், இராவண இராச்சியம் ஆரம்பமாகும்பொழுது, அமைதியின்மை நிலவுகின்றது. துன்பம் என்ற கேள்விக்கே இடமில்லாத அது அமைதி தாமம் என்றும், சந்தோஷதாமம் என்றும் அழைக்கப்படுகின்றது. சற்குருவே எப்பொழுதும் போற்றப்படுகின்றார். ஒரு குரு அவ்வாறு போற்றப்படுவதை நீங்கள் ஒருபொழுதும் கேள்விப்பட்டிருக்க மாட்டீர்கள். அந்த ஒரேயொரு தந்தை மாத்திரமே ஞானக்கடல். ஒரு குருவின் அவ்வாறான புகழை நீங்கள் கேள்விப்பட்டிருக்கின்றீர்களா? இல்லை, அந்தக் குருமார்களில் எவரும் முழு உலகையும் தூய்மையாக்குபவராக இருக்க முடியாது. மகத்தான, எல்லையற்ற பாபாவாகிய ஒரேயொரு அசரீரியானவரையே அவ்வாறு அழைக்க முடியும். நீங்கள் இப்பொழுது சங்கமயுகத்தில் இருக்கின்றீர்கள். ஒருபுறம் தூய்மையற்ற பழைய உலகமும், மறுபுறம் தூய புதிய உலகமும் உள்ளது. தூய்மையற்ற உலகில் பல குருமார்கள் உள்ளனர். முன்னர், உங்களுக்குச் சங்கமயுகத்தைப்

பற்றித் தெரியாது. இதுவே அதி மங்களகரமான சங்கமயுகம் என்று தந்தை இப்பொழுது விளங்கப்படுத்தியுள்ளார். இதன் பின்னர், சத்தியயுகம் வரும்; சக்கரம் தொடர்ந்தும் சுழல்கின்றது. நூங்கள் அனைவரும் சகோதரர்கள் என்பது உங்கள் புத்தியில் இருக்க வேண்டும். ஆகையால், நூங்கள் நிச்சயமாக எல்லையற்ற தந்தையிடமிருந்து உங்கள் ஆஸ்தியைப் பெற்றுக் கொள்வீர்கள். எவருக்கும் இதனைப் பற்றித் தெரியாது. முக்கிய பதவிகளில் இருப்பவர்கள் பலர் உள்ளனர். ஆனால் அவர்களுக்கு எதுவுமே தெரியாது. தந்தை கூறுகின்றார்: நான் உங்கள் அனைவருக்கும் சற்கதியை அருள்கின்றேன். நூங்கள் இப்பொழுது விவேகமானவர்களாகி விட்டீர்கள். முன்னர் உங்களுக்கு எதுவுமே தெரியாது. நூங்கள் தேவர்களின் விக்கிரகங்களின் முன்னிலையில் சென்று கூறுகின்றீர்கள்: நூங்கள் விவேகமற்றவர்கள், எங்களிடம் தெய்வீகக் குணங்கள் எதுவும் இல்லை. எங்கள் மூது கருணை காட்டுங்கள்! இப்பொழுது அந்தத் தேவர்களின் விக்கிரகங்களினால் எவர் மூதாவது கருணை காட்ட முடியுமா? கருணை நிறைந்தவர் யார் என்பதை அவை அறிய மாட்டாது. 'ஓ தந்தையான கடவுளே, எங்கள் மூது கருணை காட்டுங்கள்!' என்றும் மக்கள் கூறுகின்றார்கள். விரக்தியான நிகழ்வு ஏதாவது இடம்பெறும்பொழுது, அவர்கள் நிச்சயமாக அந்தத் தந்தையையே நினைவுசெய்கின்றனர். நூங்கள் இப்பொழுது அவ்வாறு கூறுவதில்லை. தந்தை சரூரமற்றவர்; அவர் உங்கள் முன்னிலையில் அமர்ந்திருக்கின்றார். இதனாலேயே அவர் உங்களுக்கு 'நமஸ்தே' கூறுகின்றார். உங்கள் அனைவருக்குமே ஒரு சரூரம் உள்ளது, ஆனால் எனக்கென ஒரு சரூரமில்லை. நான் ஒருபொழுதும் ஒரு சரூரத்தை எடுப்பதில்லை. எனது சரூரத்தின் பெயரைக் கூறுங்கள்! நூங்கள் 'சிவபாபா' என்று கூறுவீர்கள், அவ்வளவே. நான் இந்தச் சரூரத்தைக் கடனாகவே பெற்றுள்ளேன். இது பழைய சப்பாத்துக்கள் அனைத்திலும் பழைய சப்பாத்தாகும்; நான் வந்து இவருக்குள் பிரவேசிக்கின்றேன். இந்தச் சரூரம் போற்றப்படுவதில்லை. இது பழைய சரூரம். அவர் தத்தெடுக்கப்பட்டுள்ளதாலா போற்றப்படுகின்றார்? இல்லை. இவர் முன்னர் அவ்வாறு இருந்தார் என்றும், என் மூலம் மூண்டும் அவர் அவ்வாறு அழகானவர் ஆகுவார் என்றும் தந்தை கூறுகின்றார். தந்தை இப்பொழுது கூறுகின்றார்: நான் உங்களுக்குக் கூறுவது சரியானதா என்பதை நூங்களே தீர்மானியுங்கள், பின்னர் சரியானதை நினைவுசெய்யுங்கள். அந்த ஒரேயொருவரையே செவிமடுங்கள். தர்மமற்ற எதனையும் செவிமடுக்காதீர்கள். அது தீயது என அழைக்கப்படுகின்றது. தீயதைப் பேசாதீர்கள்! தீயதைப் பார்க்காதீர்கள்! அந்தக் கண்களால் நூங்கள் பார்க்கின்ற அனைத்தையும் மறந்து விடுங்கள். நூங்கள் இப்பொழுது உங்கள் வீட்டிற்குத் திரும்பிச் செல்ல வேண்டும். பின்னர் உங்கள் சந்தோஷ உலகிற்கு நூங்கள் மூண்டும் செல்வீர்கள். ஏனைய அனைவரும் மரணித்தவரைப் போன்றே உள்ளனர். அவர்கள் இங்கே தற்காலிகமாகவே இருக்கின்றார்கள். இந்தப் பழைய சரூரங்களும் நிலைத்திருக்கப் போவதில்லை, இந்தப் பழைய உலகமும் நிலைத்திருக்க மாட்டாது. நூங்கள் புதிய உலகிற்குச் செல்வதற்காகவே முயற்சி செய்கின்றோம். இந்த உலக வரலாறும் புவியியலும் மூண்டும் மூண்டும் இடம்பெறும். உங்களின் அந்த இராச்சியப் பாக்கியத்தை நூங்கள் பெறுகின்றீர்கள். உங்கள் இராச்சியப் பாக்கியத்தை உங்களுக்குக் கொடுப்பதற்கே தந்தை ஒவ்வொரு கல்பத்திலும் வருகின்றார் என்பதை நூங்கள் அறிவீர்கள். ஒரு கல்பத்தின் முன்னரும் பாபாவைச் சந்தித்து, அவரிடமிருந்து உங்கள் ஆஸ்தியைப் பெற்று, சாதாரண மனிதரிலிருந்து நாராயணனாக மாறினீர்கள் என்றும் நூங்கள் கூறுகின்றீர்கள். எவ்வாறாயினும், அனைவரும் ஒரே அந்தஸ்தைப் பெறுவது சாத்தியமல்ல அனைவரும் வரிசைக்கிரமமானவர்கள். இது ஓர் ஆன்மீகப் பல்கலைக்கழகம். ஆன்மீகத் தந்தையே உங்களுக்குக் கற்பிக்கின்றார். சில குழந்தைகளும் கற்பிக்கின்றார்கள். ஒரு பாடசாலை அதிபரின் மகனும் அந்தச் சேவையில் மும்முரமாக ஈடுபடுவார். அவரது மனைவியும் கற்பிக்க ஆரம்பிப்பார். மகள் நன்றாகக் கற்றால், அவளாலும் கற்பிக்க முடியும். எவ்வாறாயினும், அவள் பின்னர் இன்னொரு வீட்டிற்குச் சென்று விடுகின்றாள்; இங்கு ஒரு மகள் தொழில் பார்ப்பது பொதுவானதொரு நியதியல்ல. புதிய உலகில் ஓர் அந்தஸ்தைப் பெறுவது என்பது முற்றிலும் இந்தக் கல்வியிலேயே தங்கியுள்ளது. உலகில் உள்ள மக்களுக்கு இவ் விடயங்கள் தெரியாது. எழுதப்பட்டுள்ளது: கடவுள் பேசுகின்றார்: ஓ குழந்தைகளே, நான் உங்களை அரசருக்கெல்லாம் அரசனாக்குகின்றேன். நான் உங்களை அந்தத் தேவர்களைப் போன்ற மாதிரிகளாக ஆக்குவதில்லை. நூங்கள் கற்று அந்த அந்தஸ்தை இங்கேயே பெற்றுக் கொள்கின்றீர்கள். அவர்கள் வழிபடுவதற்காகக் கல்லில் விக்கிரகங்களைச் செய்கின்றார்கள். ஆத்மாக்களாகிய நூங்கள் இங்கே கற்று, அந்தச் சம்ஸ்காரங்களை உங்களுடன் எடுத்துச் செல்கின்றீர்கள். பின்னர் நூங்கள் புதிய உலகிற்குச் சென்று

அங்கு சரூரங்களை எடுப்பீர்கள். உண்மையில் உலகம்; என்றுமே அழிவதில்லை, யுகங்கள் மாத்திரமே மாறுகின்றன: சத்தியயுகம், திரேதாயுகம், துவாபரயுகம், கலியுகம்; 16 சுவர்க்கக் கலைகள் பின்னர் 14 சுவர்க்கக் கலைகளாகக் குறைவடைந்தன. அதே உலகமே தொடர்ந்தும் உள்ளது; அது புதியதிலிருந்து பழையதாகுகின்றது. இக்கல்வியின் மூலம் தந்தை உங்களை அரசர்களுக்கெல்லாம் அரசர் ஆக்குகின்றார். இவ்வாறாகக் கற்பிப்பதற்கு வேறு எவருக்கும் சக்தி இல்லை. அவர் உங்களுக்கு மிகத் தெளிவாக விளங்கப்படுத்துகின்றார். பின்னர், நீங்கள் கற்கும்பொழுது, மாயை உங்களைத் தனக்குரியவர் ஆக்குகின்றாள். எவ்வாறாயினும் அவர்கள் எவ்வளவு கற்கின்றனர் என்பதற்கேற்ப அவர்கள் நிச்சயமாகச் சுவர்க்கத்திற்குச் செல்வார்கள். அவர்களின் வருமானம் இழக்கப்பட மாட்டாது. இந்த அழிவற்ற ஞானத்தை அழிக்க முடியாது. அவர்கள் தாமதித்து வருவார்கள்; அவர்களால் வேறு எங்கு செல்ல முடியும்? ஒரேயொரு கடை மாத்திரமே உள்ளது. அவர்கள் தொடர்ந்தும் வருவார்கள். மக்கள் இடொட்டிற்குச் செல்லும்பொழுது, அவர்கள் அதிகளவு விருப்பமின்மையைக் கொண்டிருக்கின்றார்கள். 'இவ்வாறாக நானும் இந்தச் சரூரத்தை நீக்குவேனா?', அவ்வாறாயின் நான் ஏன் பாவம் செய்ய வேண்டும்? நானும் தொடர்ந்தும் பாவம் செய்து கொண்டிருக்கும்பொழுதே, இவ்வாறாக மரணிப்பேன்' என்ற அத்தகைய எண்ணங்களைக் கொண்டிருக்கின்றனர். இவ்வாறான எண்ணங்கள் அவர்களுக்கு இருக்கும். இதுவே இடொட்டில் உள்ளபொழுது ஏற்படுகின்ற விருப்பமின்மை எனப்படுகின்றது. தாங்கள் இன்னொரு சரூரத்தை எடுக்க வேண்டும் என்பதை அவர்கள் புரிந்துகொண்டிருந்தபொழுதும், அவர்களிடம் ஞானம் இல்லை. நீங்கள் இங்கே தற்காலிகமாகவே இருப்பீர்கள் ஆதலால், இந்நேரத்தில் நீங்கள் குறிப்பாக இங்கே மரணிப்பதற்கே ஆயத்தம் செய்கின்றீர்கள் என்பது குழந்தைகளாகிய உங்களுக்கு விளங்கப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. உங்கள் பழைய சரூரங்களை நீக்கி, நீங்கள் புதிய உலகிற்குச் செல்ல வேண்டும். தந்தை கூறுகின்றார்: குழந்தைகளே, என்னை நீங்கள் அதிகளவு நினைவுசெய்தால், உங்கள் பாவங்களும் அதிகளவில் அழிக்கப்படும். இது அனைத்திலும் இலகுவானதாயினும், இதுவே அதிகளவு சிரமமானதும் ஆகும். குழந்தைகளாகிய நீங்கள் முயற்சி செய்ய ஆரம்பிக்கும்பொழுது, மாயையுடனான பெரும் போர் இருக்கும் என்பதைப் புரிந்துகொள்கின்றீர்கள். தந்தை கூறுகின்றார்: இது இலகுவானது. ஆனால் மாயை உங்கள் விளக்கை அணைக்கின்றாள். குலேபகாவலியைப் பற்றிய கதையும் உள்ளது. பூனையாகிய மாயை உங்கள் விளக்கை அணைக்கின்றாள். இங்கே, அனைவரும் மாயையின் அடிமைகளாக உள்ளார்கள். பின்னர் நீங்கள் மாயையை உங்கள் அடிமை ஆக்குகின்றீர்கள். இயற்கை முற்றிலும் உங்கள் கட்டுப்பாட்டிற்குள் வருகின்றது. புயல் இருக்க மாட்டாது, பஞ்சம் இருக்க மாட்டாது. இயற்கையை நீங்கள் உங்களுக்கு அடிமையாக்க வேண்டும். அங்கே, மாயையின் தாக்குதல் இருக்க மாட்டாது. அவள் இப்பொழுது உங்களைப் பெருமளவு துன்புறுத்துகின்றாள். 'நான் உனது அடிமை' என்றொரு பாடல் உள்ளது. அதன்பின்னர் மாயை கூறுகின்றாள்: நீங்களே எனது அடிமை. தந்தை கூறுகின்றார்: நான் இப்பொழுது அந்த அடிமைத்தனத்திலிருந்து உங்களை விடுவிக்கவே வந்துள்ளேன். நீங்கள் அதிபதிகள் ஆகுவீர்கள். மாயை உங்களுக்கு அடிமை ஆகுவாள். அதன்பின்னர் தொந்தரவு சிறிதளவேனும் இருக்க மாட்டாது. இதுவும் நாடகத்தில் நிச்சயிக்கப்பட்டுள்ளது. நீங்கள் கூறுகின்றீர்கள்: பாபா, மாயை பெருமளவு விரக்தியை ஏற்படுத்துகின்றாள். அவள் ஏன் உங்களுக்கு விரக்தியை ஏற்படுத்த மாட்டாள்? இது ஒரு யுத்தகளம் என அழைக்கப்படுகின்றது. நீங்கள் மாயையை உங்கள் அடிமையாக்க முயற்சிக்கின்றீர்கள், மாயை உங்களைக் கடுமையாகத் தாக்குகின்றாள். அவள் உங்களைப் பெருமளவு துன்புறுத்துகின்றாள். அவள் உங்களில் பலரைத் தோற்கடிக்கின்றாள். சிலரை அவள் முற்றாகவே உண்டு விடுகின்றாள்; அவள் அவர்களை முழுமையாக விழுங்குகின்றாள். நீங்கள் சுவர்க்க அதிபதிகள் ஆகும்பொழுதிலும், மாயை தொடர்ந்தும் உங்களை விழுங்குகின்றாள். உங்களில் சிலர் ஏற்கனவே அவளின் வயிற்றிற்குள் இருக்க, உங்கள் வால் மாத்திரமே வெளியில் தொங்கிக் கொண்டிருப்பதைப் போன்றுள்ளது. அதுவும் ஒரு சதுப்பு நிலமான, புதைமணல் என்றே அழைக்கப்படுகின்றது. பல குழந்தைகள் அந்தப் புதைமணலிற்குள் உள்ளார்கள். அவர்களால் சிறிதளவேனும் நினைவுசெய்ய முடிவதில்லை. ஆமையினதும், ருங்காரமிடும் வண்டுகளினதும் உதாரணங்கள் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. நீங்கள் அத்தகைய பூச்சிகளிடம் ஞானத்தை ருங்காரமிட்டு அவர்களை வேறொன்றாக ஆக்கலாம், அவர்களை முன்னர் இருந்ததிலிருந்து சுவர்க்கத்தின் முழுமையான தேவதைகளாக ஆக்கலாம். சந்நியாசிகளும் ருங்காரமிடும் வண்டுகளை உதாரணமாகக்

கூறியபொழுதிலும், அவர்கள் ஞானத்தை ருங்காரமிடுவதோ, எவரையும் மாற்றுவதோ இல்லை. இம் மாற்றம் சங்கமயுகத்திலேயே இடம்பெறுகின்றது. இது சூத்திரர்களிலிருந்து பிராமணர்களாக மாறுகின்ற சங்கமயுகம். ஆகையால், நூங்கள் விகாரம் நிறைந்த மனிதர்களையே இங்கே அழைத்து வருகின்றார்கள். அப்பூச்சிகளின் மத்தியிலும், சிலர் ருங்காரமிடும் வண்டுகள் ஆகுகின்றார்கள். சிலர் உக்கிய நிலையை அடைகின்றார்கள், சிலர் முழுமை அடையாதுள்ளனர்;. பாபா அவ்வாறான பலரைக் கண்டுள்ளார். இங்கேயும் சிலர் மிகவும் நன்றாகக் கற்கும்பொழுது, ஞான இறக்கைகளை வளர்த்துக் கொள்கின்றார்கள். ஆனால் ஏனையோரை மாயை பாதி வழியிலேயே பற்றிக் கொள்வதால் அவர்கள் பலவீனமாக உள்ளார்கள். இந்த உதாரணங்கள் இந்நேரத்திற்கே கூறப்படுகின்றன. ருங்காரமிடும் வண்டு ஒன்று இன்னொரு பூச்சியைக் கொண்டு வந்து, தனக்குச் சமமாகக்குவது ஓர் அற்புதமேயாகும். அவ்வகை வண்டினால் மாத்திரமே பிறரைத் தனக்குச் சமமாக்க முடியும். பாம்பும் இன்னுமோர் உதாரணமாகக் கொடுக்கப்படுகின்றது. நூங்கள் சத்தியயுகத்தில் ஒரு தோலை நூக்கி இன்னொன்றை எடுக்கின்றார்கள்; நூங்கள் இப்பொழுது அந்தச் சரூரத்தை நூக்கப் போகின்றார்கள் என்பதை உடனடியாகவே காட்சிகளில் காண்கின்றார்கள். ஆத்மா சரூரத்திலிருந்து நூங்கி, மாளிகை போன்ற இன்னொரு கருப்பைக்குள் பிரவேசிக்கின்றார். மாளிகை போன்ற ஒரு கருப்பையிலிருந்து வெளிவர மறுத்த ஓர் ஆத்மாவைப் பற்றிய உதாரணமும் உள்ளது. எவ்வாறாயினும், ஒரு குழந்தை நிச்சயமாக வெளியில் வர வேண்டும். குழந்தைகளாகிய நூங்கள் இப்பொழுது சங்கமயுகத்தில் இருக்கின்றார்கள். இந்த ஞானத்தின் மூலம் நூங்கள் மேன்மையானவர் ஆகுகின்றார்கள். நூங்கள் பிறவிபிறவியாக பக்தி செய்தார்கள். அதிகளவு பக்தி; செய்துள்ளவர்களே, வந்து தங்கள் முயற்சிகளுக்கேற்ப, வரிசைக்கிரமமாக அந்தஸ்தைப் பெறுகின்றார்கள். முழு ஞானமும் இப்பொழுது உங்கள் புத்தியில் உள்ளது. சமயநூல்களில் உள்ள ஞானம் உண்மையான ஞானம் அல்ல. அது பக்தி மார்க்கமாகும். அதன் மூலம் நூங்கள் சற்கதி பெற முடியாது. சற்கதியை பெறுவது என்றால்; வீடு திரும்புவதாகும். அதன் மூலம் எவராலும் வீடு திரும்ப முடியாது. தந்தையே கூறுகின்றார்: அதன் மூலம் எவரும் என்னை அடைவதில்லை. உங்களுக்குக் கற்பிக்கின்ற ஒரேயொருவருடன், உங்களைத் திரும்பவும் வீட்டிற்கு அழைத்துச் செல்கின்ற அந்த ஒரேயொருவரும் தேவைப்படுகிறார். தந்தைக்கு அதிகளவு அக்கறை உள்ளது. உங்களுக்குக் கற்பிப்பதற்காகத் தந்தை ஒவ்வொரு 5000 வருடங்களுக்கும் ஒருமுறை வருகின்றார். நூங்கள் ஆத்மாக்கள் என்பதை மூண்டும், மூண்டும் மறந்து விடுகின்றார்கள். ஆத்மாக்கள் அனைவரதும் தந்தையே உங்களுக்குக் கற்பிக்க வருகின்றார் என்பதை நூங்கள் மிகவும் உறுதியாக்கிக் கொள்ளுங்கள். இது ஆன்மீக ஞானம் என்று அழைக்கப்படுகின்றது. பரமாத்மா ஆத்மாக்களாகிய எங்களுக்கு ஞானத்தைக் கொடுக்கின்றார். ஆத்மாவிலேயே சம்ஸ்காரங்கள் உள்ளன. சரூரம் அழிக்கப்படுகின்றது. ஆத்மாக்கள் அழிவற்றவர்கள்;. பிரம்மாவின் நெற்றியே சற்கருவின் சபையாகும். இந்த ஆத்மாவின் சபை இதுவாகும். பின்னர் சற்கருவும் இவருக்குள்ளேயே பிரவேசிக்கின்றார். இவர் இரதம் என்றும், சபை என்றும் அழைக்கப்படுகின்றார். குழந்தைகளாகிய நூங்கள் ஸ்ரீமத்தின் அடிப்படையில் சுவர்க்கத்தின் வாயிலைத் திறக்கின்றார்கள். நூங்கள் எந்தளவிற்கு நன்றாகக் கற்கின்றார்களோ, அந்தளவிற்குச் சத்தியயுகத்தில் உயர்ந்ததோர் அந்தஸ்தைக் கோருவார்கள். எனவே நூங்கள் கற்க வேண்டும். ஓர் ஆசிரியரின் குழந்தைகள் மிகவும் திறமைசாலிகளாக இருப்பார்கள். எவ்வாறாயினும், தங்கள் வீட்டிற்கு அருகாமையிலே கங்கை ஓடினால், அவர்களுக்கு அதன் அருமை தெரியாது என்று கூறப்படுகின்றது. முழு நகரத்தினதும் குப்பைகள் கங்கையில் எவ்வாறு கொட்டப்படுகின்றன என்பதையும் பாபா பார்த்துள்ளார். அவ்வாறாயின், அதனை நூங்கள் தூய்மையாக்குபவர் என்று அழைக்க முடியுமா? மக்களின் புத்தி எவ்வாறு ஆகியுள்ளது என்று பாருங்கள்! அவர்கள் தேவர்களின் விக்ரிகங்களை அலங்கரிக்கின்றார்கள். அவர்கள் அவற்றை வழிபட்ட பின்னர் மூழ்கடிக்கின்றனர். அவர்கள் கிருஷ்ணரின் விக்ரிகத்தையும் மூழ்கடிக்கின்றனர். அதனையும் அவர்கள் மிகவும் அவமரியாதையுடனேயே செய்கின்றார்கள். வங்காளத்தில் விக்ரிகங்களை மூழ்கச் செய்வதற்கு, அவற்றைத் தங்கள் பாதங்களில் கழீழை பிடித்துக் கொள்கின்றனர். வங்காளத்தில் ஒருவர் சரூரத்தை நூக்கும் தறுவாயில், உடனடியாக அவர் கங்கைக்கு எடுத்துச் செல்லப்படுகின்ற ஒரு வழக்கம் உள்ளது. அங்கு, அவரை நூரில் அமிழ்த்தி அவரின் வாயில் தொடர்ந்தும் கங்கை நூரை ஊற்றி, 'ஹரி, ஹரி' என்று கூறுமாறு அவரிடம் கேட்பார்கள். அவ்வாறு அவரின் உயிரை அவர்கள் பலவந்தமாக அவரது சரூரத்திலிருந்து வெளியேற்றுவார்கள். அது ஓர் அற்புதமாகும்! குழந்தைகளாகிய நூங்கள் செய்கின்ற

முயற்சிகளுக்கு ஏற்ப, வரிசைக்கிரமமாக, உங்கள் புத்தியில் இப்பொழுது மேலேறுவதும், கீழிறங்குவதும் என்ற ஞானம் முழுவதும் உள்ளது. அச்சா.

இனிமையிலும் இனிமையான, அன்புக்குரிய, எப்போதோ தொலைந்து இப்போது கண்டெடுக்கப்பட்டிருக்கும் குழந்தைகளுக்கு உங்கள் தாய், தந்தையாக இருக்கும் பாப்தாதாவின் அன்பும் நினைவுகளும் காலை வந்தனங்களும். ஆன்மீகத் தந்தை ஆன்மீகக் குழந்தைகளுக்கு நமஸ்தே சொல்கிறார்.

தாரணக்கான சாராம்சம்:

1. தந்தை உங்களுக்குக் கூறுபவற்றை மாத்திரம் செவிமடுத்து, எது சரியெனத் துர்மானியுங்கள். சரியானதை மாத்திரம் நினைவுசெய்யுங்கள். அதர்மமான விடயங்களைச் செவிமடுக்காதீர்கள், பேசாதீர்கள், பார்க்காதீர்கள்.
2. நன்றாகக் கற்று உங்களை அரசர்களுக்கெல்லாம் அரசர் ஆக்குங்கள். நீங்கள் அந்தப் பழைய சரூரத்திலும், இந்தப் பழைய உலகிலும் தற்காலிகமாகவே இருக்கின்றீர்கள் என உங்களைக் கருதுங்கள்.

ஆசுவாதம்: நீங்கள் ஞான அமிர்தத்திற்காகத் தாகமாகவுள்ள ஆத்மாக்களின் தாகத்தைத் தணிக்கின்ற, ஒரு பெரும் புண்ணியாத்மா ஆவீர்களாக.

ஒரு தாகமாகவுள்ள நபரின் தாகத்தைத் தணிப்பது ஒரு பெரும் புண்ணியமாகும். ஒருவருக்குத் தண்ணீர் கிடைக்காமல் விட்டால், அவர் அதனை வேண்டுகின்றார். அதேபோன்று, ஞான அமிர்தத்தைப் பெறாததால், ஆத்மாக்கள் பரிதவிப்பதுடன், துன்பத்தையும் அமைதியின்மையையும் அனுபவம் செய்கின்றார்கள். ஆகவே, அவர்களுக்கு ஞான அமிர்தத்தைக் கொடுத்து அவர்களின் தாகத்தைத் தணியுங்கள். முக்கியம் என்பதால் நீங்கள் உங்களுடைய உணவுக்கு நேரத்தை ஒதுக்குவதைப் போன்று, இப் புண்ணியச் செயலை மேற்கொள்வதும் அவசியமாகும். எனவே, இவ் வாய்ப்பைப் பெறுவதற்கு நேரத்தை ஒதுக்குங்கள், அப்பொழுது மாத்திரமே நீங்கள் ஒரு பெரும் புண்ணியாத்மா என அழைக்கப்படுவீர்கள்.

சுலோகம்: கடந்த காலத்திற்கு ஒரு முற்றுப்புள்ளி இட்டு, தைரியத்துடன் முன்னேறிச் செல்லுங்கள், நீங்கள் தொடர்ந்தும் தந்தையின் உதவியைப் பெறுவீர்கள்.

---ஓம் சாந்தி---